

ПЕТРОХАНСКА ВЕЧЕРЬ

I

НАДЪ МЕНЕ е широкото небе,
подъ мене моятъ край дими вѣвъ млѣчна пара.
Вечерни облаци се виятъ въ бѣгъ
надъ Комъ и дивитъ върхари.

Огроменъ слънчевъ водопадъ
отъ облацитъ слиза
и залива планината,
а доле бистритъ води ехтятъ
и пиятъ отъ небесната позлата.

Извиватъ се орли
широко надъ синѣещитъ букаци,
и на високитъ скали
тѣ гордо кацатъ.

— — —

Угасна слънцето задъ Комъ,
изчезнаха и свѣтлитъ му водопади.
Нощесъ балканътъ ще е моятъ домъ,
препълненъ
съ ведрина,
покой,
прохлада.